

ธงคำตอบ

ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา

วิชา

ประมวลกฎหมายอาญา ๒

โดย

พันตำรวจเอก เมธา วาดีเจริญ

นิติศาสตร์มหาบัณฑิต เอกกฎหมายปกครอง

www.soutpaisallaw.com

www.facebook.com/splawbook

สูตรไพศาลแหล่งข้อสอบราชการทุกภาคส่วน

ธงคำตอบ

ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา

วิชา

ประมวลกฎหมายอาญา ๒

โดย

พันตำรวจเอกเมธา วาดีเจริญ

นิติศาสตร์มหาบัณฑิต เอกกฎหมายปกครอง

ธงคำตอบข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา วิชา ประมวลกฎหมายอาญา ๒

เมธา วาดีเจริญ

๑ **สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537** โดยสำนักพิมพ์สูตรไพศาล
ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปลอกเลียนแบบ ทำสำเนา ถ่ายเอกสาร หรือนำไป
เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต และเครือข่ายต่าง ๆ นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร
เท่านั้น ชื่อผลิตภัณฑ์และเครื่องหมายต่างๆ ที่อ้างถึงเป็นของสำนักพิมพ์สูตรไพศาลเท่านั้น

คณะที่ปรึกษา นายวิสูตร ธนชัยวิวัฒน์
บรรณาธิการบริหาร พ.ต.อ.เมธา วาดีเจริญ
จัดรูปเล่ม น.ส.กมลนันท์ หวังกิตติธรรม
เพลท ทอง
ปีที่พิมพ์ เมษายน 2558
จำนวน 1,000 เล่ม

หมายเลขบัญชี โอนแล้วโทรแจ้ง
“สูตรไพศาล โดยนายวิสูตร ธนชัยวิวัฒน์”

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

สำนักพิมพ์สูตรไพศาล

155 ถนนเพชรเกษม 63 ซอยวัดม่วง

แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพฯ 10160

โทรศัพท์ 0-2413-4349 แฟกซ์ 0-2455-5027

www.soutpaisallaw.com

ธนาคาร	สาขา	ออมทรัพย์
กสิกรไทย	บางแค	053-2-13352-1
กรุงเทพ	บางแค	120-4-91552-2
กรุงไทย	บางแค	040-1-01272-7
กรุงศรีอยุธยา	เพชรเกษม 55	300-1-17888-8
ทหารไทย	พราณนก	019-2-44357-0
ไทยพาณิชย์	เพชรเกษม 69	112-2-04179-2
ธนาชาติ	เดอะมอลล์ บางแค	012-2-03500-4

ตัวแทนศูนย์กฎหมาย

จ่าย 60,000.- ได้ 100,000.-

จองก่อน เลือกทำเลก่อน!!!

สายด่วน

(ทุกวัน 07.00 - 20.00 น.)

086-6245450 เก่ง

090-9713169 เพ็ง

091-7715946 โอ

088-2891715 อรทัย

ข้อมูลบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

เมธา วาดีเจริญ, ธงคำตอบข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา

วิชา ประมวลกฎหมายอาญา ๒ — พิมพ์ครั้งที่ 1.—

กรุงเทพฯ: สูตรไพศาล, 2557, 176 หน้า

ISBN 978-616-325-062-9

สมัครสมาชิก 2 ปี เพียง 500.-

รับสิทธิพิเศษก่อนใคร โทรเลย!!!

คำนำ

เนื่องจากกฎหมายนั้นรัฐสภาเป็นผู้บัญญัติไม่สามารถที่จะกำหนดรายละเอียดให้รัดกุมชัดเจนได้ ทำให้ผู้ใช้กฎหมายตีความได้หลายอย่าง ศาลซึ่งเป็นผู้ใช้กฎหมายขององค์กรสุดท้ายจึงมีหน้าที่วินิจฉัย ตีความ วางมาตรการ เป็นแนวทางในการพิจารณาและมีความเห็นในทางคดีดังจะเห็นได้จากคำพิพากษาฎีกา เพราะการตีความของศาลนั้น มีน้ำหนักกว่าองค์กรอื่นๆ การตีความของศาลถือเป็นเด็ดขาด ผู้ดำเนินการจึงได้นำเอาข้อสอบของผู้ช่วยผู้พิพากษามาทำความเข้าใจ ตามตรงคำตอบ

ลักษณะของมนุษย์นั้น ผู้ที่กระทำการเท่านั้นที่มีโอกาสผิดพลาด หากหนังสือเล่มนี้ ผิด ขาด ต่อเติม ตก บกพร่อง ด้วยประการใด ขอน้อมรับไว้ด้วยความเต็มใจ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พ.ต.อ. เมธา วาดีเจริญ

บรรณาธิการ

แนวข้อสอบได้รวบรวมจากข้อสอบจริง เรียบเรียงคำตอบที่เป็นปัจจุบันตามกฎหมายใหม่ เป็นที่ทราบทั่วกันว่าผู้คงแก่เรียน ผู้ทุ่มเทเพื่อบรรลุผลการสอบไล่ได้ มักเสียโอกาสที่มีได้มีเคยไม่คุ้นกับปัญหาข้อสอบและแนววิธีการตอบ ณ “ห้องสอบ” มิใช่ “ห้องเรียน” ที่ให้เวลาอย่างไม่เร่งรีบ ผู้เรียนเก่ง ผู้เรียนรู้ดี ความสำเร็จแก่เอื้อม

พันตำรวจเอกเมธา วาดีเจริญ นักกฎหมาย-นักวิชาการที่มุ่งมั่นเปี่ยมประสิทธิภาพ มีผลงานวิชาการจำนวนมากดังรายการท้ายเล่มนี้เคยได้รับมอบจากต้นสังกัดให้ชี้แจงข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริงและข้อสรุปต่อคณะกรรมการระดับเหนือ ซึ่งท่านได้ให้ข้อสังเกตประกอบคำชี้แจงเป็นที่ประทับใจในวิสัยทัศน์อันกว้างไกลได้สาระเป็นอย่างดี

อนึ่ง แนวข้อสอบพร้อมคำตอบสำหรับตำแหน่งนี้และตำแหน่งอื่น ได้มีการจัดพิมพ์และจัดทำเป็นระบบเสียง MP3 เชิญเลือกโทรสั่งเพื่อใช้ประโยชน์ดังรายการใน www.soutpaisallaw.com

นายฐาน ธนชัยวิวัฒน์
ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการสุตรไพศาล

มือถือ. 086-6245450 (Line : Splawbook)

โทร. 02-413-4349

Fax. 02-455-5027

สารบัญ

ลำดับ		หน้า
1	ข้อ 1 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 60, 80, 218, 289	1
2	ข้อ 2 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 67, 86, 87, 334, 335, 339	8
3	ข้อ 3 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 84, 86, 144, 147, 149, 157	19
4	ข้อ 4 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 145, 157, 310, 337	31
5	ข้อ 5 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 86, 289	42
6	ข้อ 6 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83, 210, 335, 358, 365, 371	50
7	ข้อ 7 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 208, 343	62
8	ข้อ 8 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 84, 144, 177, 189, 295, 297, 397	68
9	ข้อ 9 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 335, 336 ทวิ, 339, 340 ตรี	83
10	ข้อ 10 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 364, 391	92

สารบัญ

ลำดับ		หน้า
11	ข้อ 11 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 217, 220, 347, 358	98
12	ข้อ 12 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 268, 341, 393	106
13	ข้อ 13 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 82, 84, 86, 88, 289	115
14	ข้อ 14 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83, 84, 86, 340	125
15	ข้อ 15 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81, 86, 301, 302, 304	133
16	ข้อ 16 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86, 300, 358, 377	139
17	ข้อ 17 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 136, 144, 169	147

ข้อ 1 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 60, 80, 218, 289**คำถาม**

นางด้อยโกรธแค้นที่นายน้อยสามิไปมีนางสาวนิเป็นภรรยาน้อย ในวันเกิดเหตุ นางด้อยโทรศัพท์หานางสาวนิไปทำความตกลงกันในห้องพักอาศัยของนายสี เมื่อถึงเวลานัด ขณะที่นางสาวนินั่งคุยกับนายสีในห้องพักอาศัยของนายสี นางด้อยได้ถือกระป๋องของเหลวชนิดไวไฟที่ร้ายแรง ติดไฟได้ง่ายเข้าไปในห้องแล้วเทราดนางสาวนิตั้งแต่ศีรษะลงมาถึงพื้น นายสีซึ่งยืนอยู่ห่างจากนางสาวนิ 1 เมตร ได้เข้ามาห้ามนางด้อยในขณะที่นางด้อยกำลังเทราดของเหลวลงบนตัวนางสาวนิ แล้วทันใดนั้นนางด้อยได้จุดไฟแช็กที่เตรียมไว้ที่ต้นคองนางสาวนิ ไฟลุกไหม้ท่วมตัวนางสาวนิและลามไปไหม้ตามลำตัว หน้า และมือทั้งสองของนายสี เนื่องจากของเหลวไวไฟกระเด็นมาถูกนายสีในขณะที่นางด้อยเทราด นางสาวนิและนอกจากนั้น ไฟยังลามลุกไหม้พื้นห้องและห้องพักของนายสีเสียหายด้วย นางสาวนิถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา ส่วนนายสีได้บาดเจ็บสาหัส

ให้วินิจฉัยว่า นางด้อยมีความผิดฐานใดหรือไม่

ธงคำตอบ

การที่นางด้อยใช้ของเหลวไวไฟเทราดนางสาวนิตั้งแต่ศีรษะลงมาถึงพื้นแล้วใช้ไฟแช็ก จุดไฟที่ต้นคอของนางสาวนิ ก่อให้เกิดไฟไหม้ท่วมตัวนางสาวนิเป็นเหตุให้นางสาวนิถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา การกระทำของนางด้อยจึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาประสงค์ต่อผลที่ฆ่านางสาวนิ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าวันเกิดเหตุนางด้อยโทรศัพท์หานางสาวนิไปทำความตกลงกันที่ห้องพักอาศัยของนางสี และเตรียมไฟแช็กเพื่อประสงค์ใช้ในการจุดไฟ แสดงให้เห็นว่านางด้อยมุ่งที่ฆ่านางสาวนิโดยไตร่ตรองไว้ก่อน การกระทำของนางด้อยจึงเป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4)

ขณะนางด้อยเทของเหลวไวไฟลงไปที่ตัวนางสาวนิเพื่อจะจุดไฟผ่านางสาวนิ นั้น ของเหลวไวไฟได้กระเด็นไปถูกนายสีที่ยืนอยู่ใกล้นางสาวนิ ไฟจึงลามลุกไหม้ตามตัวและมือของนายสี จนนายสีได้รับอันตรายบาดเจ็บสาหัส ผลของการกระทำของนางด้อยจึงเกิดแก่นายสีโดยพลาดไป ต้องถือว่านางด้อยกระทำโดยเจตนาที่ฆ่านายสีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 60 เมื่อนายสีไม่ถึงแก่ความตาย นายด้อยจึงมีความผิดฐานพยายามฆ่านายสีโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 80

สถานที่เกิดเหตุเป็นโรงเรียนที่คนอยู่อาศัย นางด้อยเทของเหลวไวไฟราดนางสาวนิจนไหลลงถึงพื้นห้องของโรงเรียนดังกล่าว นางด้อยย่อมเล็งเห็นผลการกระทำของตนเองว่าไฟต้องลุกไหม้ขึ้นภายในโรงเรียนที่เกิดเหตุ ถือได้ว่า นางด้อยมีเจตนาวางเพลิงเผาโรงเรียนของผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 218 (1) (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6738/2537)

เห็นด้วยกับชงคำตอบในข้อนี้ทุกประการโดยปราศจากข้อสงสัยและขอเสนอข้อคิดเห็นในเรื่องนี้ต่อไปนี้

การที่นางด้อยใช้ของเหลวไวไฟเทราดนางสาวนิตั้งแต่ศีรษะลงมาถึงพื้นแล้วใช้ไฟแช็ก จุดไฟที่ต้นคอของนางสาวนิ ก่อให้เกิดไฟไหม้ทั่วตัวนางสาวนิเป็นเหตุให้นางสาวนิถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา การกระทำของนางด้อยจึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาประสงค์ต่อผลที่ฆ่านางสาวนิ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าวันเกิดเหตุนางด้อยโทรศัพท์นัดนางสาวนิไปทำความสะอาดถลกกันที่ห้องพักอาศัยของนางสี และเตรียมไฟแช็กเพื่อประสงค์ใช้ในการจุดไฟ แสดงให้เห็นว่านางด้อยมุ่งที่ฆ่านางสาวนิโดยไตร่ตรองไว้ก่อน การกระทำของนางด้อยจึงเป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4)

ซึ่งมาตรา 289 บัญญัติว่า “ผู้ใด

ฯลฯ

(4) ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

ต้องระวางโทษ...”

ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตามมาตรา 289 (4) หมายความว่า ผู้กระทำการฆ่า ได้ใช้เวลาไตร่ตรอง และทบทวนถึงวิธีการ หรือเตรียมก่อนแล้วจึงฆ่า เช่น นาย ก. เดินสวนทางกับ นาย ข. โดยนาย ก. มองเห็น นาย ข. นึกถึงเรื่องที่เคยโกรธเคืองกันมาแล้วตัดสินใจว่าต้องฆ่า นาย ข. ให้สมแค้นตามที่คิดไว้ แม้จะเป็นความผิดก็ตาม จึงเดินไปยังนาย ข. แล้วใช้อาวุธทำร้าย นาย ข. ถึงแก่ความตายทันที เช่นนี้ เห็นได้ว่าก่อน นาย ก. จะฆ่า นาย ข. นั้น นาย ก. ได้ใช้เวลาไตร่ตรอง และทบทวนถึงวิธีการ หรือเตรียมการก่อนแล้วจึงฆ่า ดังนี้ นาย ก. จึงมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ตาม มาตรา 289 (4)

ถ้าผู้กระทำการฆ่า ไม่ได้คิดทบทวน หรือไตร่ตรองมาก่อน ผู้กระทำไม่มีความผิดตาม มาตรา 289 (4) เช่น นาย ก. กับ นาย ข. มีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน แต่ได้เลิกกันไปแล้ว วันหนึ่งเผชิญไปพบกันในระหว่างทาง หรือในสถานที่แห่งใด แห่งหนึ่ง โดยบังเอิญแล้วเกิดฆ่ากันขึ้นในขณะนั้น ดังนี้เห็นได้ชัดว่าไม่มีการคิดเตรียมการฆ่ามาก่อน ย่อมไม่เป็นการฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

การฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการเคียดแค้นโกรธเคืองกันมาก่อน ถ้าเป็นการฆ่าโดยได้คิดทบทวน หรือไตร่ตรองมาก่อนฆ่าแล้ว ย่อมเป็นความผิดตาม มาตรา 289(4) เช่น การรับจ้างเขามาฆ่าคน หรือใช้จ้างวานให้เขาฆ่ากัน หรือเตรียมวางแผนการฆ่า หรือวิธีการฆ่ารวมตลอดจนการหาอาวุธที่จะฆ่าตามแผนหรือวิธีการนั้น ไม่ว่าจะใช้เวลาคิดทบทวน หรือไตร่ตรองวางแผนการ หรือวิธีการฆ่านั้นมากน้อยเพียงใด ย่อมอยู่ในความหมายของการฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

การฆ่าโดยบันดาลโทสะ แม้จะเป็นการฆ่าด้วยความโกรธเคือง ก็ไม่มีความผิดฐานฆ่าคนโดยไตร่ตรองไว้ก่อน แต่เป็นการฆ่าในขณะบันดาลโทสะนั้น ถ้าเว้นระยะไปคนละเวลาแล้ว อาจเป็นความผิดฐานฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เช่น นาย ก. เปิดประตู

ห้องนอนพบ นาย ข. กำลังกอดจูบกับภรรยาของตนอยู่ เกิดบันดาลโทสะ ใช้ปืนที่พกมายิง นาย ข. ตายในขณะนั้น นาย ก. ไม่มีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เพราะนาย ก. ฆ่า นาย ข. ในขณะบันดาลโทสะไม่ได้ใช้เวลาไตร่ตรองแล้วทบทวนก่อนแล้วจึงฆ่า นาย ข. แต่ถ้า นาย ก. เห็นเช่นนั้นแล้วไม่ได้ฆ่าในทันที เนื่องจาก นาย ข. ได้กระโดดจากห้องนอนหนีไป นาย ก. ตรึกตรองคิดทบทวนถึงผลได้ผลเสียแล้ว จึงตัดสินใจฆ่า นาย ข. โดยพกปืนไปยัง นาย ข. ตายในวันต่อมา นาย ก. ย่อมมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนตาม มาตรา 289 (4)

ขณะนางด้อยเทของเหลวไวไฟลงไปที่ตัวนางสาวนิเพื่อจะจุดไฟฆ่านางสาวนิ นั้น ของเหลวไวไฟได้กระเด็นไปถูกนายสีที่ยืนอยู่ใกล้นางสาวนิ ไฟจึงลามลุกไหม้ตามตัวและมือของนายสี จนนายสีได้รับอันตรายบาดเจ็บสาหัส ผลของการกระทำของนางด้อยจึงเกิดแก่นายสีโดยพลาดไป ต้องถือว่านางด้อยกระทำโดยเจตนาที่ฆ่านายสีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 60

มาตรา 60 บัญญัติว่า “ผู้ใดเจตนาที่จะกระทำต่อบุคคลหนึ่ง แต่ผลของการกระทำเกิดแก่อีกบุคคลหนึ่งโดยพลาดไปให้ถือว่าผู้นั้นกระทำโดยเจตนาแก่อีกบุคคลซึ่งได้รับผลร้ายจากการกระทำนั้น แต่ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ลงโทษหนักขึ้น เพราะฐานะของบุคคลหรือเพราะความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำกับบุคคลที่ได้รับผลร้ายมิให้นำกฎหมายนั้นมาใช้บังคับเพื่อลงโทษผู้กระทำให้หนักขึ้น”

หลักเกณฑ์ของการกระทำโดยพลาดตามมาตรา 60

- (1) ต้องมีผู้กระทำได้ตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป ฝ่ายแรกผู้กระทำมุ่งหมายกระทำต่อโดยมีเจตนาประสงค์ต่อผลหรือเล็งเห็นผล ฝ่ายที่ 2 ผู้ที่ได้รับผลร้ายจากการกระทำ
- (2) ผู้กระทำไม่ประสงค์ต่อผลหรือเล็งเห็นผลต่อบุคคลผู้ได้รับผลร้ายและไม่มีเจตนากระทำกับบุคคลผู้ได้รับผลร้าย
- (3) ผลที่เกิดแก่ผู้ได้รับผลร้ายไม่ต้องคำนึงว่าเกิดความประมาทหรือไม่

(4) ให้ถือว่าผู้กระทำมีเจตนาแก่ผู้ได้รับผลร้าย

(5) เจตนากระทำต่อทรัพย์สินของบุคคลหนึ่งแต่ผลของการกระทำไปเกิดแก่ทรัพย์สินของอีกบุคคลหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยพลาด

(6) การกระทำโดยพลาดจะต้องเป็นการกระทำโดยมีเจตนากระทำเท่านั้น

(7) เจตนาโดยพลาดกับเจตนาของผู้ได้รับผลร้ายเป็นเจตนาเดียวกัน

เมื่อนายสีไม่ถึงแก่ความตาย นายต้อยจึงมีความผิดฐานพยายามฆ่านายสีโดยไตร่ตรองไม่ก่อนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4) ประกอบมาตรา 80

ซึ่งมาตรา 289 บัญญัติว่า “ผู้ใด

ฯลฯ

(4) ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

ต้องระวางโทษ...”

มาตรา 289 (4) ได้กล่าวในรายละเอียดแล้วส่วนมาตรา 80 บัญญัติว่า

มาตรา 80 บัญญัติว่า “ผู้ใดลงมือกระทำความผิดแต่กระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้นั้นพยายามกระทำความผิด

ผู้ใดพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษสองในสามส่วน ของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”

หลักเกณฑ์การพยายามกระทำความผิดตามมาตรา 80

(1) ผู้กระทำความผิดจะต้องมีเจตนากระทำความผิด

(2) ผู้กระทำความผิดมีเจตนากระทำความผิดให้บรรลุผล กล่าวคือ เลยก้าวเตรียมการไปแล้วถึงขั้นลงมือกระทำความผิด

(3) ผู้กระทำความผิดได้กระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำไม่บรรลุผล

สถานที่เกิดเหตุเป็นโรงเรือนที่คนอยู่อาศัย นางด้อยเทของเหลวไวไฟราด นางสาวนิจนไพลลงถึงพื้นห้องของโรงเรือนดังกล่าว นางด้อยยอมเล็งเห็นผลการกระทำของตนเองว่าไฟต้องลุกไหม้ขึ้นภายในโรงเรือนที่เกิดเหตุ ถือได้ว่า นางด้อยมีเจตนาวางเพลิงเผาโรงเรือนของผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 218 (1) (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6738/2537) ซึ่งมาตรา 218 (1) บัญญัติว่า

มาตรา 218 (1) บัญญัติว่า “ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์ดังต่อไปนี้

(1) โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย

ฯลฯ

ต้องระวางโทษ...”

ความผิดตามมาตรา 218(1) แยกรายละเอียดได้ดังนี้

(1) การวางเพลิงเผาทรัพย์ คือ การจุดไฟเผาทรัพย์ให้ลุกไหม้ ไม่ว่าจะโดยลอบจุดไฟเผา ไม่จำเป็นต้องใช้ไม้ขีดหรือไฟเช็กจุดไฟเผา จะใช้วัตถุบางอย่างเสียดสีให้เกิดไฟใช้หินเหล็กไฟกระทบกันให้เกิดประกายไฟ ใช้กระจกจุดแสงอาทิตย์ทำให้เกิดความร้อนเป็นไฟหรือใช้วัตถุเคมีให้เกิดไฟ

การวางเพลิงเผาทรัพย์จะเป็นความผิดสำเร็จก็ต่อเมื่อเกิดการลุกไหม้ทรัพย์ของผู้อื่นขึ้นแล้ว เช่น การวางเพลิงเผาทรัพย์บ้านเรือนของผู้อื่น จะเป็นความผิดสำเร็จก็ต่อเมื่อเพลิงได้ลุกไหม้ส่วนหนึ่งส่วนใดบ้านเรือนที่วางเพลิงนั้นแล้ว แต่ถ้ายังไม่ได้ลุกไหม้ส่วนหนึ่งส่วนใดของบ้านเรือน เนื่องจากมีผู้อื่นดับทันหรือมีลมพัด ทำให้ไฟดับเสียก่อน การวางเพลิงเผาทรัพย์ยังไม่บรรลุผล เพราะเพลิงที่จุดเผายังไม่ไหม้ทรัพย์ตามเจตนาผู้กระทำ ยังไม่มีความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น แต่มีความผิดฐานพยายามวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น

ทรัพย์ไม่จำกัดว่าจะเป็นสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ เช่น วางเพลิงเผา โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย ศาลาพักผ่อนโดยสาร ต้นไม้ ซึ่งเป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือการวางเพลิงเผาเสื้อผ้า โต๊ะ เก้าอี้ ซึ่งเป็นสังหาริมทรัพย์ ย่อมเป็นความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์

การวางเพลิงเผาทรัพย์ตามมาตรา 218 นี้ แม้จะไม่ได้บัญญัติไว้ว่าเป็นทรัพย์ของผู้อื่นก็ตาม ก็ต้องตีความว่ากฎหมายให้เคารพในกรรมสิทธิ์ของเอกชน ฉะนั้น การวางเพลิงเผาทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 218 นี้ ถ้าเป็นทรัพย์ของตนเองแล้วย่อมไม่มีความผิด เช่น การวางเพลิงเผาเรือนของตนเอง ไม่เป็นความผิดตามมาตรา 218 เว้นแต่การวางเพลิงเผาทรัพย์ของตนเอง น่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์ของผู้อื่นย่อมมีความผิด ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 220

การวางเพลิงเผาทรัพย์อันเป็นโรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย ตามมาตรา 218(1) คือ การวางเพลิงเผาทรัพย์ที่เป็นโรงเรือน เรือ หรือแพซึ่งคนอยู่อาศัยโดยเฉพาะ

โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอาศัยอยู่นั้น ไม่จำเป็นจะต้องเป็นการอาศัยอยู่ประจำของเจ้าของหรือบุคคลอื่นตลอดไปอาจจะมีคนอยู่อาศัยเป็นครั้งคราวก็ได้ เช่น ตึกแถวที่ปลูกสร้างขึ้นมีหลายห้อง บางห้องมีคนประกอบการค้าหลายๆ ไม่ได้หลับนอน แต่ห้องที่ติดต่อกันมีคนอยู่อาศัยหลับนอน เมื่อมีการวางเพลิงเผาห้องที่ไม่มีคนอยู่อาศัยหลับนอน เป็นเพียงเช่าประกอบการค้าในตอนกลางวัน ตอนเวลากลางคืนไปนอนที่อื่น ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 218(1)

ข้อ 2 ข้อสอบผู้ช่วยผู้พิพากษา ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 67, 86, 87, 334, 335, 339

คำถาม

นายจิมบิดาของนางสาวจอยถูกเจ้ามือการพนันฟุตบอลขู่ว่าจะได้รับอันตรายทั้งครอบครัว หากไม่ชำระหนี้การพนันภายในวันสิ้นเดือน นางสาวจอยซึ่งทำงานที่ห้างบิ๊กอูยทราบจึงตัดสินใจหาเงินช่วยก่อนถึงวันดังกล่าว 1 วัน นายจ้อดเซ็นรถบรรทุกสินค้าที่เลือกซื้อไว้เข้าช่องชำระเงินที่นางสาวจอยซึ่งคุ้นเคยกันทำหน้าที่อยู่ นางสาวจอยบันทึกข้อมูลรายการและราคาโดยใช้เครื่องอ่านบาร์โค้ดที่ตัวสินค้าคิดเป็นเงิน 2,500 บาท นายจ้อดส่งเงินให้แล้วรีบเซ็นรถต่อไปโดยไม่รอรับใบเสร็จรับเงิน ส่วนนางสาวจอยฉวยโอกาสนำเงินจำนวนดังกล่าวใส่กระเป๋าเสื้อไว้แล้วไม่กด “Enter” ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งหมายถึงข้อมูลที่บันทึกจะไม่เข้าสู่ระบบที่จะตรวจสอบการขายได้ ขณะที่นางสาวจอยหยิบสินค้าบรรจุถุงให้นายจ้อดก็เหลือบเห็นบุหรีและสุราต่างประเทศอย่างดี ที่ได้รับเงินมีกระดาษหนังสือพิมพ์ทับอยู่ในลักษณะปกปิด แต่นางสาวจอยก็เฉยเสียไม่เรียกให้นายจ้อดชำระเงิน เมื่อนายจ้อดเซ็นรถออกจากจุดชำระเงินใกล้จะถึงประตูทางออก นายบอนด์พนักงานรักษาความปลอดภัยของห้างซึ่งสังเกตพฤติกรรมของคนทั้งสองอยู่ ก็ตัดสินใจตรงเข้าขอตรวจค้นนายจ้อดพร้อมกับตะโกนให้เพื่อนร่วมงานเข้าควบคุมตัวนางสาวจอย นางสาวจอยวิ่งหนีออกจากห้าง ส่วนนายจ้อดใช้รถเงินพุ่งเข้าชนนายบอนด์ที่ยืนขวางอยู่คว้าสุราต่างประเทศจากรถขึ้นวิ่งหนีไป

ให้วินิจฉัยว่า นางสาวจอยและนายจ้อดมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาฐานใดหรือไม่

ธงคำตอบ

นางสาวจอยเป็นพนักงานของห้างฯ มีหน้าที่บันทึกข้อมูลรายการและราคาตลอดจนรับชำระค่าสินค้าจากลูกค้า เงินที่รับไว้จึงอยู่ในความครอบครองและตกเป็นของห้าง

ซึ่งเป็นนายจ้าง (เทียบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1104/2545) การที่นางสาวจอยนำเงินดังกล่าวใส่กระเป๋าสีเสื้อของตนแทนที่จะเก็บไว้ในที่เก็บและไม่ยืนยันการขายเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์กับหลบหนีไปพร้อมเงินนั้น เป็นการเอาทรัพย์สินของผู้อื่นไปโดยทุจริต อันเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ของนายจ้างตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335(11) แล้ว แม้นางสาวจอยและครอบครัวจะถูกขู่ว่าจะได้รับอันตรายหากไม่ชำระหนี้การพนันก็ตามก็เป็นเรื่องในอนาคต ทั้งยังอาจปิดปากกันนั้นได้โดยวิธีการตามกฎหมาย กรณีไม่มีเหตุจำเป็นตามมาตรา 67 ที่จะทำให้นางสาวจอยลักทรัพย์ของห้างได้โดยไม่ต้องรับโทษแต่อย่างใด

ส่วนการที่นายจ๊อดนำบุหรี่ยี่ห้อและสุราต่างประเทศออกมาในลักษณะปกปิดไม่ชำระราคานั้น แสดงถึงเจตนาของนายจ๊อดที่เอาทรัพย์สินของผู้อื่นไปโดยทุจริต และเมื่อนำทรัพย์สินนั้นเคลื่อนที่จากจุดชำระเงินแล้วย่อมถือว่าเป็นความผิดฐานลักทรัพย์บุหรี่ยี่ห้อ สุราต่างประเทศสำเร็จตามมาตรา 334 แล้ว และขณะที่การลักทรัพย์ยังไม่ขาดตอน นายจ๊อดใช้รถเงินพุ่งเข้าชนนายบอนด์อันเป็นการใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อให้พ้นจากการจับกุมและพาทรัพย์สินไปเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ตามมาตรา 339 วรรคแรก แล้ว (เทียบคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4472/2541) แต่การที่นายจ๊อดคว้าเอาสุราต่างประเทศที่ชิงทรัพย์สำเร็จแล้วไปด้วยไม่มีความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ขึ้นอีก

นายจ๊อดและนางสาวจอยไม่มีพฤติการณ์ว่าสมคบหรือล่วงรู้การกระทำของอีกฝ่ายมาก่อนหรือมีเจตนา และร่วมกันกระทำความผิด โดยต่างคนต่างกระทำ จึงไม่มีความผิดฐานเป็นตัวการลักทรัพย์ของนายจ้างและชิงทรัพย์แล้วแต่กรณี แต่การที่นางสาวจอยพบว่ามีสินค้าบุหรี่ยี่ห้อและสุราต่างประเทศที่ถูกนายจ๊อดใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ปกปิดไว้ แล้วไม่เรียกให้นายจ๊อดชำระราคา คงปล่อยให้สินค้าดังกล่าวออกไป กรณีถือว่าเป็นการกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวกในการลักทรัพย์เท่านั้น แม้นต่อนายจ๊อดจะกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์อยู่นอกเหนือขอบเขตแห่งเจตนาของนางสาวจอย นางสาวจอยไม่มีความผิดฐานสนับสนุนการชิงทรัพย์ตามมาตรา 87 วรรคแรก นางสาวจอย คงมีความผิดฐานสนับสนุนการลักทรัพย์ตามมาตรา 334 ประกอบมาตรา 86